

Ze křtu kazety písní z muzikálu Tracyho tygr s kmotrou Evou Dřízgovou-Jirušovou

Eva Dřízgová-Jirušová se stala kmotrou písniček z muzikálu Tracyho tygr

Na snídani u Bezručů se křtilo

BŘETISLAV UHLÁŘ

OSTRAVA. Předevčirem dopoledne zažilo ostravské Divadlo Petra Bezruče malou slavnost.

Křtila se zde kazeta písniček z prvního původního českého jazzového muzikálu „Tracyho tygr“, který měl světovou premiéru 1. října v severomoravské metropoli právě u „Bezručů“ v režii Jiřího Seydlera. O velmi zdařilém představení i jeho protagonistech jsme už vás v deníku Svoboda podrobně informovali. Písně z muzikálu Tracyho tygr na motivy

stejnomené novely Williama Saroyana jsou dílem Vlastimila Šmídy (hudba) a Jiřího Joska (texty), který je současně také autorem libreta muzikálu. Na sedmnácti písničkách se pěvecky podílejí hlavní herečtí představitelé Richard Krajčo (Tracy), Markéta Viktorová (maminka), Lucie Záčková (Laura), Kateřina Krejčí (Viola), Norbert Lichý (Valora, Ringert), Michal Przebinda (Nimmo), Alena Šasínová-Polarczyk (dr. Scatterová) a Roman Harok (zřízavec), dáje sbory. To vše v hudebním nastudování Vlastimila Ondrušky a autora hudby – Vlastimila Šmídy ve velmi kvalitním pro-

vedení špičkových hudebníků. „Muzikál Tracyho tygr jsem viděla v premiéře a moc se mi líbil, věřím, že se na něho ještě jednou dostanu. Vím, co obnášelo pro herce zpívat hudbu, která není rytmicky rozhodně jednoduchá, vícehlasá. Mohla jsem trochu nahlédnout do zákulisí celé atmosféry nahrávky, proto vím, že se s tím museli vypořádat a strávili nad muzikou hodně času. Mám radost, že odvedli profesionální výkon v tom nejlepší smyslu slova, takže výsledek se dostavil. Myslím, že je doba, že se vše zaznamenal na kazetu. Proto i návštěvníci

divadla, když si kazetu zakoupí, se budou moci doma opět vrátit do nevěštné atmosféry muzikálu i tohoto divadla,“ řekla deníku Svoboda Eva Dřízgová-Jirušová, sólistka opery Národního divadla moravskoslezského, kmotra působilé nahrávky. V současné době často hostuje v pražském Národním divadle i tamní Státní opeře. Ostravané uvidí a uslyší skvělou sopranistku – mimo jiné – v premiéře Dvořákovy, která bude mít premiéru 25. listopadu v Divadle Jiřího Myrona, ale také ve Zlatém rounu v závěru letošního roku v zrekonstruovaném Divadle Antonína Dvořáka.

Inscenace u Bezručů potvrdila, že sázka na kvalitu se vyplácí

Světová premiéra muzikálu Tracyho tygr

LADISLAV VRCHOVSKÝ

Ostravská Divadelní společnost Petra Bezruče se zapsala do divadelních dějin. Učinila tak 1. října 2000, kdy uvedla ve světové premiéře původní český jazzový muzikál Tracyho tygr, napsaný na motivy novely Williama Saroyana. Autorem hudby je Vlastimil Šmída, mladý ostravský jazzman, člen skupiny The Gizd. Doufám ve zrod zvukového nosiče s melodiemi a songy z Tracyho

recenze

tygra, který má šance ztrhat rekordy trhu ve svém žánru, byť nenabízí vyložené slágy.

Libreto a texty písní napsal Jiří Josek. Vycházel důsledně z textu Saroyanovy novely, přičemž psal s cílem oslovení současného diváka. Scénu a kostýmy navrhla Marta Rozskoplová. Její „továrna na kávu“ z trubkového lešení umožňuje střídání prostředí, samočelně neruší a v některých okamžicích se stává jedinečnou součástí režisérových „živých ob-

razů“. Velký podíl na úspěchu inscenace má choreografka Lenka Dřímálová i účinkující členové její taneční skupiny. Hudební nastudování Vlastimila Ondrušky se

opírá o nevědění pěvecké schopnosti většiny divadelního souboru. Prim zde ovšem hraje Richard Krajčo v roli Thomase Tracyho. Tuším, že tento nevědění talen-

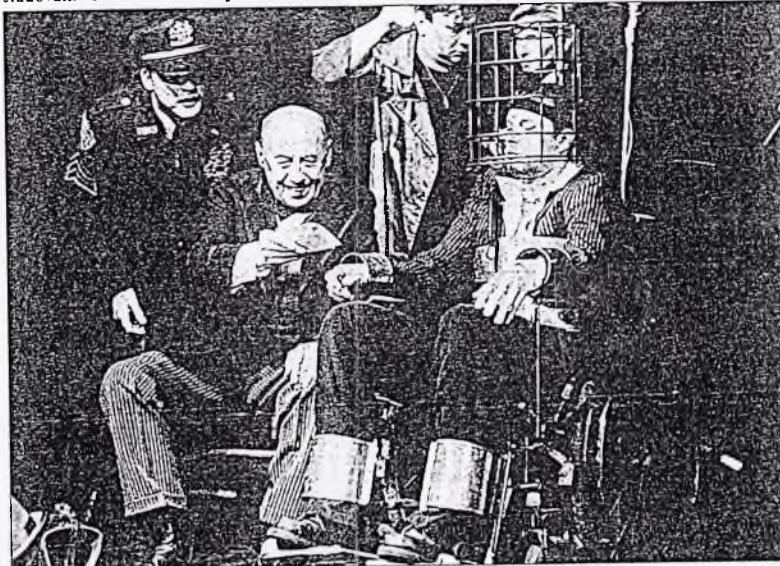
ovaný herec dlouho na oblastním jevišti nezůstane, po jeho výborném výkonu musí zákonitě následovat nabídky předních českých divadelních a muzikálových

scén. A ještě jeden individuální výkon vzbudil potlesk na otevřené scéně, přičemž na to stačila jednovětá replika: Milan Sulc j. h. v roli profesora Pingitzera, to je ukázka vrcholného hereckého mistrovství.

I znalce ansámblu „bezučáků“ musela překvapit úroveň pěveckých a tanečních schopností souboru. Nebylo mnoho intonačních a pohybových problémů, naopak byla demonstrována schopnost procítěného a herecky obohaceného zpěvu.

Mezi malé píhy na krásu patří zbytečné aktualizace v rozhovoru policistů i banální „srážka s mříží“ či slovní hříčka „na to - NATO“. Režisér Jiří Seydler j. h. možná zbytečně rezignoval na možnost jinak než opakujícími se stmívačkami a aranžovanými hromadnými scénami řešit předěly mezi jednotlivými výstupy, což ve druhé půli poněkud retarduje tempo celku.

Ostravský Tracyho tygr je podán z pohledu a potřeb divadla roku 2000. Někomu může připadat v porovnání s předlohou málo poetický. Režisérovo vyznání lásky k jazzu pomocí obsazení skvělého saxofonisty Michala Závky do „němé“ role tygra a blýskavé zlato nástroje - symbolu je však poezii samo o sobě.

Richard Krajčo (vseďe vpravo) v roli Thomase Tracyho hraje v muzikálu prim, publikum však zaujal i Milan Sulc (vlevo) v roli profesora Pingitzera.
Foto LUCIE GURKOVA

OSTRAVSKÝ DEN, 12. 10. 2000, A. 13

Richard Krajčo září v roli Tracyho

V ostravském jazzovém klubu Parník pravidelně hraje skupina The Gizd. Její klavésista Vlastimil Šmída v jednotlivých skladbách světového i vlastního jazzového repertoáru hudebně komunikuje se saxofonistou Michalem Závky (toho si do své kapely již vloni vybral Peter Lipa). Vzájemně „rozhovory“ nástrojů v rukou těchto dvou muzikantů vylanuly v mé mysli právě v okamžiku, kdy jsem se dozvěděl, že Vlastimil Šmída skládá hudbu k Tracyho tygrovi a Michal Závka, že bude hrát tygra. Tito dva lidé totiž dokáží náladu, radost, bolest či úsměvy vyjádřit hudbou lépe než kdokoliv jiný.

Libreto Jiřího Joseka přesně vychází z literární předlohy: nejde o bezduché rýmovavky popových muzikálů, tady mají herci a zpěváci v rukou kvalitní scénář i texty písní. Josek se zároveň s úspěchem snaží, aniž by ubližoval Saroyanovi, hovořit jazykem roku 2000. Mírně vysoká je ale i kvalita nastudování: zpěvu i stylizovaného tanečního pohybu. Není zde intonačních nejistot a gest či kroků mimo rytmus, zpěv je navíc patřičně herecky ozvláštněn, obohacen. V jediné části činoherní postavě profesora Pingitzera doslova září Milan Sulc j. h., jehož profesor psychiatrie je příkladem mimořádné lidskosti, laskavosti a moudrosti, byť jen v několika větech.

Úspěch této inscenace stojí a padá s představitelům hlavní role Tracyho, Richardem Krajčem. Škoda jen, že autor hudby „neušil“ tomuto talentovanému herci, zpěvákovi a tanečnickovi alespoň jeden song „přímou na tělo“. Absence vyloženého „slágru“ je vlastně jediná chyba partitury.

Mohlo by se zdát, že Joskův a Šmídův Tracyho tygr je ve srovnání s literární předlohou málo poetický. Seydlerovo vyznání lásky jazzu skrze blýskavý kov saxofonu v rukou představitelů „němé“ role tygra Michala Závky je však poezii samo o sobě.

LADISLAV VRCHOVSKÝ
Divadelní společnost Petra Bezruče
Ostrava - William Saroyan: Tracyho tygr.
Libreto a texty písní Jiří Josek. Režie Jiří Seydler j. h., hudba Vlastimil Šmída, choreografie Lenka Dřímálová, výprava Marta Rozskoplová. Premiéra 1. října 2000.

DIVADELNÍ NOVINY, 5. 11. 14. 11. 2000, A. 4

V Ostravě má premiéru Tracyho tygr

O s t r a v a (jam) - Českou premiéru jazzového muzikálu Tracyho tygr libretisty a překladatele Jiřího Joska a skladatele Vlastimila Šmídy nabídne zítra Divadelní společnost Petra Bezruče. Projekt připravuje dramaturgyně Jana Pithartová a hostující režisér Jiří Seydler, hlavní roli ztvární Richard Krajčo. "Ukazujeme chlad a strojovitost velkoměsta," uvádí režisér a zároveň zdůrazňuje postavu tygra. "Není pro nás jen figurou, ale i láskou, vlastním srdcem příběhu," dodává. V představení nechává metaforickou postavu tygra "promlouvat" hudbou saxofonisty Michala Žáčka z ostravské jazzové skupiny The Gizd.

MF DNEŠ 30.9.2000

Hudební výraz, to je něco jako úsměv, říká Žáček

Ostrava - Jeden z nevyhledávanějších mladých ostravských hudebníků, saxofonista Michal Žáček se původně vůbec nechtěl stát muzikantem.

„Na konzervatoř jsem se hlásil proto, abych se stal hercem,“ přiznává osmadvacetiletý Žáček, který se dnes podílí na projektech špičkových muzikantů napříč hudebními žánry. Michal Žáček se objevil na koncertech, turné i deskách takových hudebních osobností jako Peter Lipa, Jana Kirschner, Richard Müller, Buty, Neřež a další.

Žáček, který se od šesti let věnoval flétně, využil tohoto svého umění při zkouškách na konzervatoř. „Bylo mi jasné, že na herectví je problém se dostat jen tak, a proto jsem využil toho,

co umím, s tím, že v druhém ročníku přestoupím. Měl jsem tak dost času se zorientovat a všimnout si té potřeby mých hereckých spolužáků být pořádkem vidět a slyšet a došlo mi, že tohle ve mně není,“ říká Žáček.

O jazzu, který se mu stal osudným toho tehdy moc nevěděl, a tak se poctivě věnoval pilování klasiky. „Všechno se mi spojilo koncem druhého ročníku při poslechu Lotoslowského, což je moderna 20. století. Tehdy jsem poprvé začal cítit podstatu hudby,“ vzpomíná. Jazz se učil z desek a koncertů zkušených muzikantů už tehdy zvучných jmen a prakticky pak se svou první skupinou Jojo. Žáčkovu hudební nadšení nemohlo ujít pozornosti okolí.

Pokračování na str. D3

0 až 13 °C, na horách 5 až 8 °C ● Čerstvá

*MF Dnes, kraj moravskoslezský
4.4.2002, s. D/1 + D/3*

Hudební výraz, to je něco jako úsměv, říká Žáček

Pokračování ze str. D1

Hudebníci oceňovali Žáčkův skutečný zájem o muziku. „V jazzové muzice jde většina věcí přirozenou cestou, protože jazzmani jsou velice přístupní. Některé generační rozdíly tady prakticky nefungují. Když ve vás něco je, jsou tady jam sessions, na kterých to můžete ukázat. Takhle vás normálně vezmou mezi sebe.“

Když poznal saxofon, byl už ze Žáčka externí učitel na lidové škole umění. Už tady ukázal mladý hudebník svou svébytnost. „Pro mě není prioritou naučit hned dokonalé technické zvládnutí skladby. Když v muzice není cítit srdce, je to jenom ste-

rilita. Problém pedagogů je v tom, že pořád musí vykazovat výsledky a prezentovat je na soutěžích. Ke každému tak přistupují jako k potenciálnímu virtuozovi a ne k individualitě. Vzpomínám si, jak mi říkali, že si jazzem zkazím nátisk nebo nezvládnou výraz.“

Výraz je podle Michala Žáčka něco jako úsměv, který má každý člověk jiný, individuální. „V dětech se proto snažím probudit především vztah k hudbě, radost z hraní. Samozřejmě, že cvičení je důležité, ale ne každému sedí totéž,“ je přesvědčen Žáček.

Michal Žáček si kromě pedagogiky vyzkoušel také hraní v jednom španělském baru. „Když ovšem člo-

vek dělá něco jen pro peníze, nedělá to dobře, nerozvíjí se,“ vysvětluje, proč s tímto způsobem obživy přestal. Po návratu do vlasti poněkud upustil od svého ortodoxního přesvědčení, že bude hrát pouze jazz, a zahrál si s kapelami různých žánrů - od folku až po rock. „Hodně mě to otevřelo, takže dneska už ani neumím nějak definovat škatulku jazz. Pro mě je důležitá dobrá hudba a to je pak jazz.“

V roce 1996 získal Michal Žáček jako jediný Moravan stipendium na prestižní Berkley School of Music ve Spojených státech amerických. Zároveň taky přišla nabídka hrát s Peterem Lipou, kterému odešel Andrej Šeban. Lipa si Žáčka vy-

zkoušel v akci rovnou bez přípravy a nabídl mu koncerty.

„Během nich mi došlo, že tohle je ta největší škola, které se mi může dostat. Amerika byla i v rámci stipendia hodně o penězích a nejistých výsledcích a já jsem nechtěl jen kvůli prestiži, kterou by mi tohle studium dalo, opouštět to, co mě duchovně živí. V Peterově nabídce byla vysoká škola v praxi a to mi sedí,“ vysvětluje Žáček své rozhodnutí zůstat doma.

Výsledky na sebe nenechaly dlouho čekat. S různými muzikanty, především ze Slovenska, hrál v Itálii, na Expu v Hannoveru, v Polsku, v Rakousku. Přitom založil vlastní kapelu The Gizd Q, která se prosadila s

nebyvalou razancí. Polovina skupiny našla uplatnění i v jiném stylu - ve scénické hudbě, kterou vytvořili například pro muzikál Tracyho tygr v Divadle Petra Bezruče. Do tygrovy role byl po předchozích zkušenostech z Kouzelných střečičků obsazen právě Michal Žáček se svým neodmyslitelným saxofonem. A tak se dostal k onomu původnímu herectví.

„Zpočátku jsem měl obavy, ale jsem tak trochu komediant, baví mě pracovat s mimikou a pohybem a vyjadřovat tím abstraktní věci, jako jsou emoce. Navíc nemusím mluvit, ale nahrazuji to hraním, které je pro mě přirozené. A to je ideální kombinace.“ říká o své herecké roli Žáček. **BEDŘICH ŠUBERT**

Divadelní glosář

Velké hry malých scén

Autoři referátů o premiéře Příběhu inženýra lidských duší podle Josefa Škvoreckého v brněnském Divadle Husa na provázku vytýkali inscenaci Ivo Krobota rozvleklost, a v podstatě nemožnost přenést na scénu rozsáhlý autorův úvahově epický text. Některé role se zdály být ještě nedostudované... Jenomže jak je Na provázku zvykem, dnes už vyznívá klíčové dílo Škvoreckého bibliografie zcela jinak. Konfrontování života tady od 40. do 60. let – a tam, v Kanadě let 70., kam si z vlasti po únoru 1948 i po srpnu 1968 odnesli početní emigranti své slovanské vlastnosti i specifické čecháčkovství, vyznívá již uceleně, soudržně. Inscenátoři celek prostříhali, jednotlivé epizody zpřesnili, herecké výkony se vyjasnily. Příběhu nadále dominuje Eva Vrbková v roli fabričky Nadi, první lásky Dannyho (Jan Kolařík alternuje s Janem Zrzavým), později profesora Smiřického (Petr Oslzlý). Vrbková dokázala z tragické postavy vykresat charakter, má k tomu výborné herecké dispozice s darem velkého rozpětí od grotesky k jemným polohám dívčí charakteristiky.

Jemné předivo jazzové muziky Vlastimila Šmídy zdobí muzikál Tracyho tygr na motivy stejnojmenné novely Williama Saroyana. Libreto a texty písní napsal pro ostravské Divadlo Petra Bezruče její překladatel Jiří Josek. Režie poetického příběhu o vzdoru mládí a zoufalého hledání lásky se ujal Jiří Seydler. Je třeba podotknout, že čistý jazzový muzikál se u nás neobjevuje nijak často, možná vůbec poprvé. Ostravští herci, z nichž mnozí u Bezručů před časem úspěšně hráli také příběh s písněmi Cikáni jdou do

nebe, obstojně zpívají a pohřební song Alelujá má všechny rysy možné hitovky (muzikál již divadlo vydalo na CD).

Pro titulní roli mají u Bezručů dobře disponovaného Richarda Krajčo, který již před rokem překvapil jako jeden z nejmladších Hamletů české divadelní historie. Z jeho spoluhráčů s ním drží krok Markéta Viktorová nebo Lucie Žáčková (Laura), Tygra hraje beze slov, vyjadřuje se pouze hudbou, Michal Žáček.

Hry Thomase Bernharda oč méně se hrají v Rakousku, kde si autor jejich uvádění po smrti zakázal kvůli rozchodu s politikou země, která pod křídla poválečného rozkvětu zahrнула i příkrývku nad neblahou nacistickou minulostí, o to víc se za-

bydlují na českých scénách. Jeden z jeho výrazných textů, osvětlující, proč k Bernhardově rozluce s vlastí došlo – totiž Před penzí –, se hraje v Divadle Kolowrat ND Praha.

Bernhardův Rudolf Höller je maloměstským tichošlápem. Dokonce ekologicky myslícím, fabrika by mohla smradit

i pod jeho okny, jež před náckovskými výlevy bratra obě sestry Vera a Clara zavírají, aby sousedi neslyšeli. Každoročně s narozeninami obléká ale, aby zavzpomínal na zhasenou kariéru, tento ctihodný občan uniformu důstojníka, která v něm oživuje plamen idejí třetí říše.

V rolích Höllerových sester se představily Eva Salzmanová a Kateřina Burianová, hlavní postavu vytvořil v jednom z nejlepších hereckých výkonů loňského roku Jiří Štěpnička – pokolikáté již. Přesto mu herecká výroční ocenění dosud unikají.

(TOF)

Tracyho tygr: Zleva Norbert Lichý (Nimmo), Marcela Čapková (Novinářka), Milan Šulc (Psychiatr), Alena Sasínová-Polarczyk (Psychiatr) a Richard Krajčo (Thomas Tracy)

Tracyho tygr

– český jazzový

muzikál

na scéně Divadla Petra Bezruče

Pohádka Kocourek Modroočko, ve které na scéně zaznívá temperamentní „kočičí jazz“, je v Divadle Petra Bezruče poslední premiérou letošní sezony. Ne každý však ví, že červnové utichání divadelního provozu je jen zdánlivé, a že divadelní prázdniny se zdaleka nekryjí se dvěma měsíci prázdnin školních. A tak, přestože se vchod do Divadla Petra Bezruče pro diváky na dva měsíce uzavře, čeká jeho divadelní soubor velmi aktivní léto. Muzikálová pohádka pro děti byla totiž jakýmsi „předskokanem“ před realizací velkého muzikálového projektu adresovaného divákům všeho věku, „náctiletými“ počínaje. Bude jím česká premiéra původního jazzového muzikálu Tracyho tygr, napsaného na motivy slavné stejnojmenné novely amerického prozaika a dramatika Williama Saroyana. Hudbu složili populární mladí ostravští hudebníci – klávesista Vlastimil Šmída a saxofonista Michal Žáček, kteří budou se svou kapelou The Gizd v muzikálu také účinkovat.

◆ Zabýváte se především koncertní činností a vydáváním CD s vlastní produkcí. Co vás zlákalo k autorské a interpretační účasti v divadelním muzikálovém projektu u Bezručů a právě v Tracyho tygrovi?

Vlastík Šmída: Zlákal mě krásný text. Moc se mi v něm líbí nápad s tygrem, který vlastně je a není, je to pocit, nálada, to, co si člověk myslí, i když třeba něco jiného říká. Kdyby za každého z nás mluvil takový tygr, asi bychom k sobě byli mnohem upřímnější... A nadchl mě nápad, vyjádřit tohoto imaginárního tygra muzikou, takže se všechny nálady, radosti, bolesti, steny odehrají v hudbě a prostřednictvím živého interpreta na jevišti. Navíc tím interpretem bude Michal, se kterým se velmi dobře známe, komunikujeme spolu prostřednictvím muziky. Mohu mu nabídnout v notovém záznamu nějakou náladu a ona ožije v jeho náladě, která zase odpovídá situaci na jevišti. To mě zajímá.
Michal Žáček: Když jsem dostal nabídku, přečetl jsem si knížku a moc se mi líbila. Připadala mi... taková přímá. Proto to chci dělat.

Autorem libreta je Jiří Josek, známý překladatel anglické a americké literatury a dramatiky. (Divadlo Petra Bezruče realizovalo na počátku této sezony Shakespeara Hamleta v jeho překladu a také v jeho režii.)

◆ Jak tě napadlo napsat muzikálovou podobu Tracyho tygra?

Jiří Josek: Tu knížku jsem objevil ještě jako student v knihovně na Americké ambasádě. Uchvátilo mě, jak dokonale odrážela můj tehdejší životní pocit a musel jsem si ji pro sebe

a pro radost přeložit. Naplat podle ní muzikál mě napadlo taky už dávno, ale teprve při pobytu v USA v roce 1995 jsem našel trochu času. Žil jsem nějakou dobu v americkém městečku s příznačným jménem Ithaca a s kamarádem, českým nukleárním fyzikem, který je mimoto báječný muzikant, jsme trávili večery skládáním muziky k mým textům. Že pro chystanou inscenaci vznikla hudba nová, mě sice trochu rmoutí, ale zároveň i velice těší, protože jazz mám rád a k Saroyanovi se určitě hodí.

Hlavními protagonisty muzikálového příběhu jsou Tracy a Laura, dvojice mladých lidí v centru přelidněného New Yorku, který je metaforou anonymního a nepříliš duševně zdravého světa. Roli Tracyho ztvární Richard Krajčo (u Bezručů oblíbený Hamlet, u televizních diváků známý jako moderátor pořadu Medúza).

◆ Čím je příběh Newyorčana Tracyho blízký jeho ostravským vrstevníkům, k nimž patříš i ty?

Richard Krajčo: Mně osobně je tento příběh blízký svou vnitřní „obláčkovou“ poetikou, dle mého názoru ne nepodobnou Exupéryho Malému princovi. A taky se mi na něm líbí, že si ho dokážu živě představit jako naivně kreslené příběhy, jaké má ve svých posledních klípech Moby. Na příběhu Tracyho je také krásné, že

Dva z protagonistů připravovaného muzikálu Tracyho tygr – překladatel a libretista Jiří Josek s hercem Richardem Krajčem.

jazzový

◆ Zabýváte se především koncertní činností a vydáváním CD s vlastní produkcí. Co vás zlávalo k autorské a interpretační účasti v divadelním muzikálovém projektu u Bezručů a právě v Tracyho tygrovi?

Vlastík Šmída: Zlákal mě krásný text. Moc se mi v něm líbí nápad s tygrem, který vlastně je a není, je to pocit, nálada, to, co si člověk myslí, i když třeba něco jiného říká. Kdyby za každého z nás mluvil takový tygr, asi bychom k sobě byli mnohem upřímnější... A nadchl mě nápad, vyjádřit tohoto imaginárního tygra muzikou, takže se všechny nálady, radosti, bolesti, steny odehrají v hudbě a prostřednictvím živého interpreta na jevišti. Navíc tím interpretem bude Michal, se kterým se velmi dobře známe, komunikujeme spolu prostřednictvím muziky. Mohu mu nabídnout v notovém záznamu nějakou náladu a ona ožije v jeho náladě, která zase odpovídá situaci na jevišti. To mě zajímá.

Michal Žáček: Když jsem dostal nabídku, přečetl jsem si knížku a moc se mi líbila. Připadala mi... taková přímá. Proto to chci dělat.

Autorem libreta je Jiří Josek, známý překladatel anglické a americké literatury a dramatiky. (Divadlo Petra Bezruče realizovalo na počátku této sezony Shakespearova Hamleta v jeho překladu a také v jeho režii.)

◆ Jak tě napadlo napsat muzikálovou podobu Tracyho tygra?

Jiří Josek: Tu knížku jsem objevil ještě jako student v knihovně na Americké ambasádě. Uchvátilo mě, jak dokonale odrážela můj tehdejší životní pocit a musel jsem si ji pro sebe

a pro radost přeložit. Napsat podle ní muzikál mě napadlo taky už dávno, ale teprve při pobytu v USA v roce 1995 jsem našel trochu času. Žil jsem nějakou dobu v americkém městečku s příznačným jménem Ithaca a s kamarádem, českým nukleárním fyzikem, který je mimoto báječný muzikant, jsme trávili večery skládáním muziky k mým textům. Že pro chystanou inscenaci vznikla hudba nová, mě sice trochu rmoutí, ale zároveň i velice těší, protože jazz mám rád a k Saroyanovi se určitě hodí.

Hlavními protagonisty muzikálového příběhu jsou Tracy a Laura, dvojice mladých lidí v centru přelidněného New Yorku, který je metaforou anonymního a nepřítel duševně zdravého světa. Rolí Tracyho ztvárnil Richard Krajčo (u Bezručů oblíbený Hamlet, u televizních diváků známý jako moderátor pořadu Medúza).

◆ Čím je příběh Newyorčana Tracyho blízký jeho ostravským vrstevníkům, k nimž patříš i ty?

Richard Krajčo: Mně osobně je tento příběh blízký svou vnitřní „obláčkovou“ poetikou, dle mého názoru ne nepodobnou Exupéryho Malému princovi. A taky se mi na něm líbí, že si ho dokážu živě představit jako naivně kreslené příběhy, jaké má ve svých posledních klipech Moby. Na příběhu Tracyho je také krásné, že

Dva z protagonistů připravovaného muzikálu Tracyho tygr – překladatel a libretista Jiří Josek s hercem Richardem Krajčem.

je nabitý jakousi rebelií, kterou má v sobě každý teenager, každý mladý člověk, ať už je z New Yorku, Prahy nebo Ostravy. Ne náhodou mě v téhle souvislosti napadá i mladý Hamlet. Stejně jako v Hamletovi je i v Tracym rebelie, touha po poznání, po nezávislosti, a zároveň vnitřní strach. Tedy křehkost a zároveň tvrdost každého dospívajícího člověka.

Postavou o dvě generace starší, a přesto duchem nejmladší a Tracymu a Lauře velmi blízkou, je profesor Pingitzer, psychiatr, kterého nebaví psychiatrie, ale zajímají ho lidé. Tuto roli nastuduje pohostinsky člen činohry Národního divadla moravskoslezského Milan Šulc.

◆ Nabídku na hostování, formulovanou od nás spíše jako prosbu, jste přijal překvapivě rychle. Co vás zlávalo ke spolupráci na muzikálovém projektu u Bezručů?

Milan Šulc: Cožpak lze odmítnout nabídku divadla, na jehož prknech jsem stál čtvrt století? Profesor Pingitzer, postava, kterou mám ztvárnit, je velký humanista, skvělý psychiatr a nezapomenutelný člověk. A ČLOVĚKY já hraji rád.

Režisér Jiří Seydler je u Bezručů dobře zapsán inscenacemi komedií Sluha dvou pánů a Jakub a jeho pán. Na své domácí scéně v Pardubicích se věnuje především činohře, ale inscenoval také dva velké muzikály – Žebráckou operu a vlastní autorský projekt Juan!

◆ Pokud vím, Tracyho tygr je tvou velkou literární láskou. Proč?

Jiří Seydler: Patřil k těm putovním, ohmataným knížkám, které jsme si na gymnáziu půjčovali mezi sebou. Tracyho tygr každého zasáhl, ale nikdo nedovedl přesně říct proč a většinou se k němu za nějaký čas zase vrátil a četl ho znovu. A za pár let zase znovu. Je to knížka, ke které se člověk vrací celý život. Pokud si ji ovšem v mládí přečte. A protože se všeobecně čím dál tím méně čte, mohl by dnes Tracyho tygr někoho minout, a to by byla veliká škoda. Díky muzikálu se snad s Tracyho tygrem seznámí i ti, kdo by se jinak o existenci téhle nádherné knížky vůbec nedověděli.

Umělecký šéf Divadelní společnosti Petra Bezruče Michal Przebinda uvažoval o uvedení Tracyho tygra hned v první sezoně svého působení u Bezručů. V uplynulých třech letech se udělala řada přípravých prací, do souboru přišli talentovaní mladí, kapela The Gizd znamenala neuvěřitelný pokrok ve svém muzikantském vývoji, našel se režisér, kterému je téma blízké a navíc už dobře zná soubor. Podmínky tedy dozrály k realizaci.

◆ Co od tohoto náročného projektu očekáváš, respektive co jím chceš divadelnímu publiku nabídnout?

Michal Przebinda: Jako principál jsem zmlítán dvěma zdánlivě protichůdnými požadavky. Snažit se o produkci díla, které bude divácky přitažlivé, aniž by přitom rezignovalo na vysoké umělecké nároky. Věřím, že spojení Saroyan – Josek – mladý ostravský jazz a soubor Divadla Petra Bezruče promění tuto zdánlivou protichůdnost ve šťastnou souhru. Publikum tleská a Umění kupodivu nepláče.

Zaznamenala: JANA PITHARTOVÁ
FOTO LUCIE GURKOVÁ

Divadlo uvede Tracyho tygra

O s t r a v a (j a m) - Divadelní společnost Petra Bezruče představí dnes večer v Divadle Petra Bezruče v Ostravě jazzový muzikál Tracyho tygr.

tip MF DNES

Autorem libreta, které vzniklo podle známé knihy Williama Saroyana, je překladatel Jiří Josek, hudbu zkomponoval ostravský jazzový hudebník Vlastimil Šmída.

V titulní roli Tracyho, mladíka, "který má tygra", vystoupí talentovaný Richard Krajčo. O živý hudební doprovod se postarají někteří členové kapely The Gizd. Metaforickou postavu tygra rozehraje na podiu svým tělem, ale i hudebním nástrojem saxofonista Michal Žáček.

Divadelní společnost Petra Bezruče představí dnes večer v Divadle Petra Bezruče inscenaci Tracyho tygr, kterou režíroval Jiří Seydler jako host

FOTO: MAFA - MARTIN POPELÁŘ

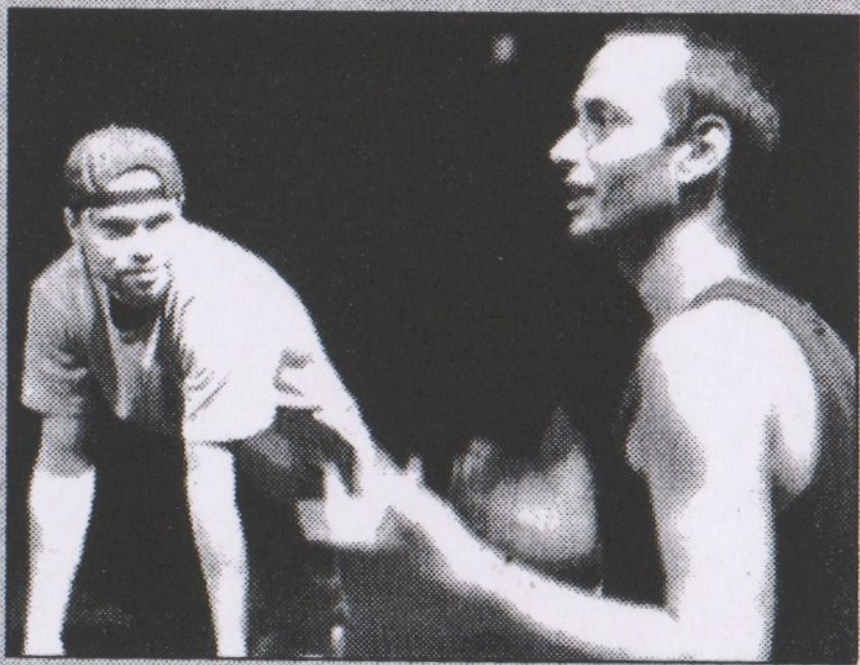
V Ostravě má premiéru Tracyho tygr

O s t r a v a (jam) - Českou premiéru jazzového muzikálu Tracyho tygr libretisty a překladatele Jiřího Joska a skladatele Vlastimila Šmídy nabídne zítra Divadelní společnost Petra Bezruče. Projekt připravuje dramaturgyně Jana Pithartová a hostující režisér Jiří Seydler, hlavní roli ztvární Richard Krajčo. "Ukazujeme chlad a strojovitost velkoměsta," uvádí režisér a zároveň zdůrazňuje postavu tygra. "Není pro nás jen figurou, ale i láskou, vlastním srdcem příběhu," dodává. V představení nechává metaforickou postavu tygra "promlouvat" hudbou saxofonisty Michala Žáčka z ostravské jazzové skupiny The Gizd.

Náš tip

Jazzmani a divadelníci spolu

Milovníky kumštu jistě potěší česká premiéra prvního jazzového muzikálu Tracyho tygr, kterou na začátek října (v 19.00 hodin) připravilo Divadlo Petra Bezruče. Představení vzniklo na motivy stejnojmenné novely Američana Williama Saroyana, jež se stala kultovní knížkou mladé generace. Milostný příběh Tracyho a Laury, kteří se šťastně našli a vzápětí zase ztratili, se odehrává v přelidněném a neurotickém New Yorku, který je obrazem anonymního a pragmatického světa. Vedle herců a tanečníků v muzikálu účinkují ostravští jazzmani The Gizd, jejichž klávesista a saxofonista napsali i hudbu. Autorské libreto

včetně nádherných poetických písňových textů pak obstaral Jiří Josek. Pod režisérským dohledem Jiřího Seydlera se v titulní roli blýskne populární Richard Krajčo. (ctc)

Divadlo nabídne původní muzikál

Ostrava - Původní jazzový muzikál Tracyho tygr autorů Vlastimila Šmídy a Jiřího Joska na motivy stejnojmenné novely Williama Saroyana bude první premiérou už pětapadesáté sezony ostravského Divadla Petra Bezruče.

"Do nové sezony chystáme několik projektů, kromě Tracyho tygra třeba také autorský text Orfeus a Eurydika a a jestli vše půjde podle plánu, na konci sezony by měl být připraven projekt Případ Magdón, na němž autorskou spoluúčasť přislíbil písničkář Jaromír Nohavica," uvedl principál Di-

vadelní společnosti Petra Bezruče Michal Przebinda.

Divadelní společnost Petra Bezruče však nečekají jen divadelní starosti. Stejně jako loni se totiž zúčastní výběrového řízení Magistrátu města Ostravy na provozatele Divadla Petra Bezruče. "Do výběrového řízení půjde celá naše společnost i s novým uměleckým šéfem Januszem Klimszou," podotkl Przebinda.

Příznivcům divadla nabídne v nové sezoně Divadlo Petra Bezruče také úplnou novinku. V recepci divadla totiž bude fungovat jediné knihkupectví na severní

Moravě a ve Slezsku zaměřené na divadelní literaturu. "Máme smlouvu s pražským knihkupectvím Prospero a díky tomu budeme moci nabízet maximálně široký sortiment," řekl principál.

Ještě než divadlo 1. října uvede na své scéně v Ostravě světovou premiéru jazzového muzikálu Tracyho tygr v režii Jiřího Seydlera, představí se mimo jiné také v Praze. V rámci divadelního festivalu totiž 24. září vystoupí v Divadle pod Palmovkou se svou verzí Hamleta.

Nabídku titulů nové divadelní sezony v Divadle Petra Bezruče

kromě Tracyho tygra, Orfeu a Eurydiky a Případu Magdón rozšíří ještě Malé noční hry autora Antonína Přídala a také hra Carla Gozziho Zamilování ptáci aneb Sluha se vrací. "Původně se hra jmenuje jinak, ale my ji uvedeme pod názvem Zamilování ptáci. Pracujeme s dost razantní úpravou," podotkla dramaturgyně Jana Pithartová a dodala, že název závěrečného projektu sezony je zatím pracovní. "V některých materiálech o něm píšeme jako o Případu Maryčka Magdonova, ale to svědčí o tom, že vše je zatím v pracovní fázi." **PAVEL GROSSMANN**

Světová premiéra původního českého jazzového muzikálu v Ostravě.

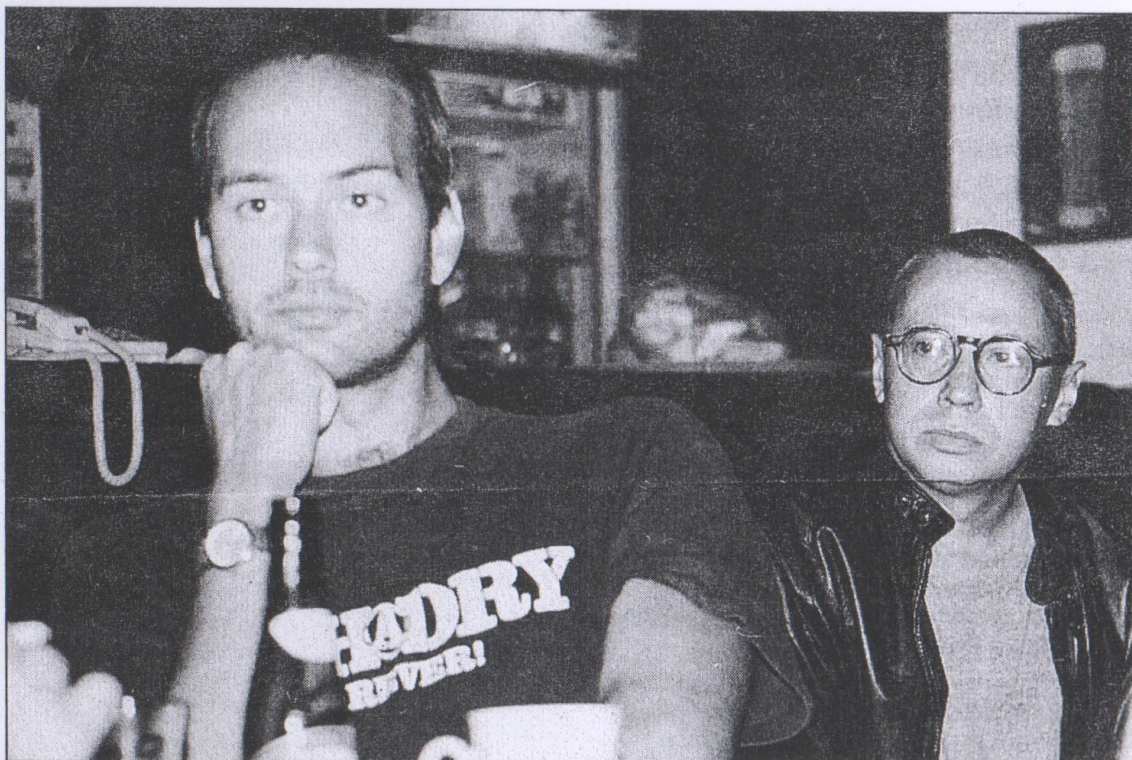
Przebinda už nechce „šéfovat“

BŘETISLAV UHLÁŘ

OSTRAVA. Světová premiéra původního českého jazzového muzikálu obohání novou sezónu v ostravském Divadle Petra Bezruče.

Má název „Tracyho tygr“ a vznikl na motivy stejnojmenné novely Williama Saroyana. Autorsky jsou pod ním podepsáni Vlastimil Šmída (hudba) a Jiří Josek. Pro premiéru, která se uskuteční už prvního října, v pohostinské režii Jiřího Seydlera, platí prý podtitul, že bez lásky nelze žít a právě ztracenou lásku nelze ničím nahradit...

„Tracyho tygr patří k velmi náročným projektům, proto se v zářijovém hracím plánu objevuje relativně málo představení. V dlouho chystaném, už výše zmíněném muzikálu se představí – vedle našich herců – také protagonisté z tanečního souboru Zóna v choreografii Lenky Dřimalové. Už koncem září se zúčastníme tuzemského divadelního festivalu v Praze (Foibos), na němž předvedeme Hamleta, myslím si, velmi úspěšnou inscenaci, v níž titulní roli ztvárnil nadějný Richard Krajčo,“ říká při vstupu do nové sezóny Michal Przebinda, dosavadní principál Divadelní společnosti Petra Bezruče. Právě touto sezónou jako šéf „Bezručů“ podle vlastního

Hostující režisér muzikálu Tracyho tygra Jiří Seydler a Michal Przebinda, současný principál u „Bezručů“, na tiskové besedě.
Foto: Lucie Gurková

ch slov končí. „Ano, nového výběrového řízení Magistrátu města Ostravy na provozování divadla se už s touto společností nezúčastním, ‚vystřídá mě‘ – v tomto případě – známý divadelní tvůrce Janusz Klimsza,“ potvrdil Przebinda na čtvrteční tiskové konferenci. Jak známo, přihlášky do konkursu mají být odevzdány magistrátu do 30. září letošního roku.

Ale i tato skutečnost by neměla narušit dosavadní chod sezóny. Diváci uvidí jednak osvědčené inscenace Hamleta, Vily Klobučka a jeho pána

Sluhu dvou pánů, ale také pozoruhodné premiéry.

Měl by k nim patřit příběh lásky, který překonává časové rozdíly a plodí básníky pod názvem Orfeus a Eurydika, jehož autory jsou Jana Pithartová a Michal Przebinda, kteří ho napsali na motivy řeckých mýtů. Známy písničkář Jaromír Nohavica by se měl podílet na komponovaném večeru s pracovním názvem „Causa Magdon“, v němž by mohlo hlediště také trochu najít odpovědi na otázky typu Proč „starý Magdon do příkopu padl“ a kde ho nahil?

a nebo Proč „plakala Maryčka Magdonová“, aby se vzápětí vrhla ze skály do divoké Ostravice? Divadlo Petra Bezruče oslaví už zanedlouho pětadesátiny své existence. Narozineniny lze vychutnat nejenom při samotných představeních, ale také v divadelní Galerii u Bezručů, která se snaží mapovat řadu pozoruhodných výtvarníků nejenom severní Moravy a Slezska. Zanedlouho zde přibude i drobné knihkupectví, kde dostanou prostor publikace převážně s odbornou divadelní tematikou.

Nahlédnutí do tvůrčí dílny stále mladého ostravského Divadla Petra Bezruče

Herectví je metaforou života

BOHUSLAV ŽÁRSKÝ

Před dvěma měsíci to v divadle vřelo mnohem víc než dneska. Vrcholily zkoušky na premiéru „Tracyho tygra“, blížil se svátek celé zdejší divadelní společnosti. Troufli si opravdu na nemalé sousto: na vůbec první původní český jazzový muzikál!

S přípravami začali před více než třemi roky, hlouběji a hlouběji vnikali do podstaty novely Williama Saroyana, která už ovlivnila zrání nejedné generace. Teď se cizelovalo vyjádření textu Jiřího Joska, špičkového překladatele, režiséra, s nímž divadlo už roky spolupracuje, i hudby Vlastimila Šmídy, vynikajícího hudebníka skupiny The Gizd. V muzikálu je 72 minut muziky, to je rozsah opery! A šlo o jazzové zpívání, pořádný nárok na činoherce, protože jazz se jinak frázuje.

Přítom nesmělo divadlo vypadnout ze své základní role – muselo se hrát, i když méně než v jiných měsících. K tomu se družil zájezd do Prahy. Ještě že jejich „Hamlet“ dopadl v Divadle pod Palmovkou skvěle, bylo to povzbuzení! Aby se ovšem neopájeli uspokojením, jak všechno klapě, týden před premiérou dostala jedna z hereček, Alena Sasínová-Polarczyk, nohu do sádry. „Nic se neděje, hrát budu!“ slibovala. Přece nemohla chybět u něčeho, čím byli všichni prochnuti do posledního nervu.

Ve dnech před premiérou dostalo divadlo jiný rytmus, objevili se tu noví lidé.

Třeba tanečníci i s choreografkou Lenkou Dřímálovou. Přinesli pojetí, které mělo později v divácích vzbudit užaslý aplaus. I integrace externistů se dařila a režisér Jiří Seydler tvrdil, že tentokrát spoléhá na výjimečně zodpovědnou přípravu. Ale tři dny před premiérou zgruntu změnil image, dal se ostříhat dohola. Sázka? Náhoda? Anebo osobní podtržení faktu, že se vrhli na něco ojedinělého?

Pan Milan Šulc, který hostuje v kouzelné roli profesora

Tracyho tygr je příležitostí téměř pro celý soubor – na snímku zleva Norbert Lichý, Kateřina Krejčí, Marcela Čapková a Roman Harok. Snímky: Lucie Gurková/DPB

Pingitzera, posadil v den premiéry dceru do vlaku směr Praha a univerzita. „A mám klid na umění!“ řekl. Taky řekl, že se muzikál určitě bude mládeži líbit a že je u jeho zrodu rád. Jako u všeho nového, avantgardního. „Kývl jsem přece i na Mrazíka“, připomenul.

„Nejsem podělanější než obvykle, ale trochu jsem!“ přiznal Norbert Lichý, jedna z opor souboru, herec s ohromně širokým rejstříkem. Ale vě-

řil, že všechno dopadne dobře: „Je to výborně napsané, muzika je krásná, klobouk dolů před korepeditorem!“ Vlastimilu Ondruškovi, který měl na starosti hudební nastudování, ostatně skládali hold všichni herci. „Dřel s námi ve dne v noci,“ říkali, „a ještě nám pak volal na mobil!“

Těsně před premiérou dostal v klubu každý malou štampličku s nápisem „Tygr 2000“ jako pozornost od Petra Duba,

který tu vládne. I jeho si napětí výjimečné chvíle podmanilo. A šlo se na plac. Úspěch premiéry byl obrovský. Obdivovala se hudba, nápadité texty, scéna, herecké výkony, originální choreografie. „Počin!“ znělo ze všech stran. A od té doby je na představeních plno. Pozoruhodný je věkový průřez přízně: muzikál o b d i v u j e mládež, jejich rodiče i

jejich rodiče, „Tracyho tygr“ sklízí ovace diváků i odborníků. Už je k máni i kazeta s nahrávkou písní, zájem se ozývá až zdaleka, na řadě míst by muzikál uvítali.

„Kuřata se počítají až na podzim a úspěchy v divadle teprve po sezóně,“ říká se.

To ví také Michal Przebinda: „Teď máme před sebou premiéru hry Antonína Přídala Malá noční hra. Je postavená na textu a vyžaduje úplně odlišný způsob práce než velká týmová záležitost. Pokoušíme se rozšířit jazyk divadla, abychom divákům sdělili, že umíme zatančit a zazpívat, ale že jsme také schopni interpretovat velmi subtilní předivno přídalovského textu. Přítom dokonce nejde pouze o diváka, máme v divadle řadu mladých herců, v podstatě začínajících, a Přídalaova hra je vynikající materiál k tomu, aby se rozšiřoval jejich herecký jazyk, herecké myšlení.“

K čemuž Jana Pithartová, dramaturgyně Divadelní společnosti Petra Bezruče, dodává: „Původ a smysl herectví tady má navíc ještě platnost jakési metafory života, a přitom potěcha duše či srdce je v ní něco jiného než pouhá zábava.“

Lucie Žáčková (vlevo) a Markéta Viktorová při zkoušce scény v Malé noční hře.

Inscenace u Bezručů potvrdila, že sázka na kvalitu se vyplácí

Světová premiéra muzikálu Tracyho tygr

LADISLAV VRCHOVSKÝ

Ostravská Divadelní společnost Petra Bezruče se zapsala do divadelních dějin. Učinila tak 1. října 2000, kdy uvedla ve světové premiéře původní český jazzový muzikál Tracyho tygr, napsaný na motivy novely Williama Saroyana. Autorem hudby je Vlastimil Šmída, mladý ostravský jazzman, člen skupiny The Gizd. Doufám ve zrod zvukového nosiče s melodiemi a songy z Tracyho

recenze

tygra, který má šance ztrhat rekordy trhu ve svém žánru, byť nabízí vyložené šlágry.

Libreto a texty písní napsal Jiří Josek. Vycházel důsledně z textu Saroyanovy novely, přičemž psal s cílem oslovení současného diváka. Scénu a kostýmy navrhla Marta Rozskopfová. Její „továrna na kávu“ z trubkového lešení umožňuje střídání prostředí, samoučelně neruší a v některých okamžicích se stává jedinečnou součástí režisérových „živých ob-

razů“. Velký podíl na úspěchu inscenace má choreografka Lenka Dřimalová i účinkující členové její taneční skupiny. Hudební nastudování Vlastimila Ondrušky se

opírá o nevšední pěvecké schopnosti většiny divadelního souboru. Prim zde ovšem hraje Richard Krajčo v roli Thomase Tracyho. Tuším, že tento nevšedně talen-

tovaný herec dlouho na oblastním jevišti nezůstane. po jeho výborném výkonu musí zákonitě následovat nabídky předních českých divadelních a muzikálových

scén. A ještě jeden individuální výkon vzbudil potlesk na otevřené scéně, přičemž na to stačila jednovětá replika: Milan Šulc j. h. v roli profesora Pingitzera, to je ukázka vrcholného hereckého mistrovství.

I znalce ansámblu „bezuřčáků“ musela překvapit úroveň pěveckých a tanečních schopností souboru. Nebylo mnoho intonačních a pohybových problémů, naopak byla demonstrována schopnost pročitěného a herecky obohaceného zpěvu.

Mezi malé píhy na kráse patří zbytečné aktualizace v rozhovoru policistů i banální „srážka s mříží“ či slovní hříčka „na to - NATO“. Režisér Jiří Seydler j. h. možná zbytečně rezignoval na možnost jinak než opakujícími se stmívačkami a aranžovanými hromadnými scénami řešit předěly mezi jednotlivými výstupy, což ve druhé půli poněkud retarduje tempo celku.

Ostravský Tracyho tygr je podán z pohledu a potřeb divadla roku 2000. Někomu může připadat v porovnání s předlohou málo poetický. Režisérovo vyznění lásky k jazzu pomocí obsazení skvělého saxofonisty Michala Žáčka do „němé“ role tygra a blýskavé zlato nástroje - symbolu je však poezií samo o sobě.

Richard Krajčo (vsedě vpravo) v roli Thomase Tracyho hraje v muzikálu prim, publikum však zaujal i Milan Šulc (vlevo) v roli profesora Pingitzera.
Foto LUCIE GURKOVÁ

Soubor představí muzikál

Ostrava - Českou premiéru jazzového muzikálu Tracyho tygr na motivy stejnojmenné novely Williama Saroyana od překladatele Jiřího Jaska připravila na neděli Divadelní společnost Petra Bezruče. Hudbu na Joskovo libreto a písňové texty zkomponoval skladatel a pianista oblíbené jazzové kapely The Gizd z Ostravy Vlastimil Šmída, představení režiruje hostující Jiří Seydler.

Divadelní společnost usilovala o uvedení Tracyho tygra celé tři roky, projekt byl ale hodně finančně náročný. "Úplný počátek spočívá v dlouholeté spolupráci s Jiřím Jaskem. A když před rokem režíroval v divadle Hamleta s Richardem Kračejm v hlavní roli, tak se v něm vzhledl coby představiteli Tracyho," uvedla dramaturgyně Jana Pithartová. "Domluvili jsme se, že bychom muzikál obsadili herci velmi dobře, protože odpovídají i svými hlasovými možnostmi. Oslovili jsme kapelu The Gizd, jmenovitě Vlastimila Šmída. V rámci dramaturgie divadla je to významné zpestření, které

směřuje k tomu, o co usiluje divadelní společnost - je to autorský projekt a inscenace především pro mladé," uvedla Pithartová.

Jiří Josek už za dob komunismu přeložil původní Saroyanovu předlohu do češtiny. Na divadelní podobě libreta částečně spolupracoval s Michalem Przebindou a Janou Pithartovou. "Většina úprav byla udělána ještě před tím, než se mi Joskův text dostal do ruky. Úpravy souvisely hlavně s finanční náročností představení," uvedl Seydler.

Scéna Marty Roszkopfové evokuje požární schodiště v Brooklynu. "Nejde o příliš ucsesaný a krásný prostor. Rekvizity a většina vnitřní scény, to znamená stoly, židle, kanape nebo věšáky, zrcadla a dokonce i obrtný transporter, všechno ztvární tanečníci bez použití rekvizit. Myslím, že spolupráce s choreografkou Lenkou Dřimalovou se povedla zajímavým způsobem," doplnil režisér. Na podiu budou alternovat dva páry.

Divadelníci přistupovali k Saroyanovu textu s pietou. "S jistotou dávkou pokory chceme text násle-

dovat. Nevymýšlíme, doufám, žádné věci, které by měly text nějak poškodit." V roli Tygra se objevi hostující saxofonista Michal Záček. "Nevyjadřuje se slovy nebo citoslovci uajich nebo uách a podobně, což by na jevišti vypadalo hodně přitažené za vlasy, ale s pomocí saxofonu," prozradil režisér. "Navíc saxofon patří jednoznačně do New Yorku a do doby vzniku novely v padesátých letech."

V inscenaci hostuje bývalý dlouholetý člen Divadla Petra Bezruče Milan Šulc z Národního divadla moravskoslezského. Partnerkou Richarda Kračejm v roli Laury budou Markéta Viktorová nebo Lucie Záčková. "Velký prostor činoherní i hudební bude mít v inscenaci také představitel role Nimma multitalentovaný a výborně zpívající Michal Przebinda," prozradil Seydler. Dále hrají Kateřina Krejčí, Norbert Lichý, pouze mluvenou rolí v podobě hlasu z podia představí hostující Stanislav Zindulka.

Představení začíná v Divadle Petra Bezruče v Ostravě v sedm hodin večer. **JIRÍ MACHÁČEK**

Divadelní společnost Petra Bezruče představí v české premiéře inscenaci Tracyho tygr v neděli večer v Divadle Petra Bezruče v Ostravě
FOTO: MAFA - MARTIN POPELÁŘ

Dobré básně a texty jsou i hudbou, říká skladatel Šmída

Ostrava - Divadlo Petra Bezruče zahajuje letošní divadelní sezonu českou premiérou původního muzikálu Tracyho tygr. Text napsal Jiří Josek na motivy stejnojmenné novely Williama Saroyana, hudbu složil skladatel a klavésista ostravské jazzové kapely The Gizd.

Pokud vím, je to váš první muzikál. Proč právě Tracyho tygr vás zlákal k nové autorské zkušenosti?

Protože přišel v tu pravou chvíli. Muzikál je všeobecně pokládán za žánr komerční. Je vůbec možné jeho prostřednictvím sdělovat velká témata?

Ta se dají sdělovat kdekoli, čímkoli... Třeba jednou větou nebo jedním slovem, záleží na tom, co všechno je v něm obsaženo.

Jazz je náročný hudební žánr. Jak si rozumí s muzikálem?

I náročná hudba si přece rozumí s člověkem. Žádný žánr nemůže být překážkou. Navíc jazz je velmi široký pojem, do jeho škatulek se vejde spousta různých muzik. Ale já bych jí vůbec takhle neškatuloval. Líbila se mi odpověď jednoho jazzmana, který o sobě nemluvil jako o jazzmanovi, ale říkal: "Hráli jsme tuhle hud-

bu." Hráli tuto hudbu, protože jí tak cítili, a je úplně jedno, jestli jí někdo říká jazz nebo nějak jinak.

Jednou z hlavních postav je tajemný Tracyho tygr; chvílemi skutečný, chvílemi imaginární. Na jevišti ho ztvární váš kolega z kapely, saxofonista Michal Záček. Jak vznikl tento zvláštní nápad?

Úplně přesně to nevím. Ale myslím, že to bylo na jednom koncertě v Parníku, kde jsme s Michalem Záčkem hráli. Byl se tam podívat Michal Przebinda, který tehdy právě začal uvažovat o realizaci Tracyho tygra. Slyšel a viděl Michala hrát a asi mu ně-

jak zapadal do jeho představy. Řekl mi to a mně se ten nápad moc líbil. Michal Záček se na jevišti projevuje velmi spontánně, pohybem vyjadřuje, co cítí a jak to cítí. Woody Allen v jednom filmu říká: "Nevím, jak bych vám to řekl, ale já bych vám to zatancoval." Tak nějak je to i s Michalem - on, hudba a pohyb je jeden organismus, jeden živel, a vyjádřit jeho prostřednictvím právě Tracyho tygra je, myslím, skvělý nápad.

Joskovy písňové texty dokonale korespondují se Saroyanovou poetikou, jsou to vlastně nádherné básně. Nebylo pro

vás jako muzikanta svazující zhudebnit hotové texty?

Ne. Básně, texty, které něco vyjadřují, jsou pro mě taky hudbou. Četl jsem si je tak dlouho, až mi v uších zněly jako hudba. Takže nebyly svazující, byly motivující.

Obvykle píšete hudbu pro špičkové muzikanty. Ale muzikálové písně jste musel skládat také s ohledem na hlasový rozsah jednotlivých herců. Byl to problém?

U velkých projektů to bývá obřáčené. Nejdřív je hotová muzika a pro ni se pak hledají interpreti konkursem. Tady to bylo obráceně, ale nenazval bych to problé-

mem, byl to pro mě úkol: vejít se základní melodickou linkou písní do daných limitů a přitom hudbu nikde nijak neošdit.

Kapela The Gizd je velmi vytižená. Přesto jste přistoupili na časově náročnou spolupráci s Divadlem Petra Bezruče. Ty spolu se dvěma kolegy budete v muzikálu dokonce živě účinkovat. Stojí vám to za to?

S časem je problém vždycky a tento projekt byl a ještě bude velmi časově náročný. Ale jestli se to povede, jestli to někomu zahřeje na srdci, tak to za to stojí.

JANA PITHARTOVÁ
Autorka je dramaturgyně

Vyšla nahrávka muzikálu

O s t r a v a - Nahrávku písní z muzikálu Tracyho tygr Jiřího Jaska a Vlastimila Šmídy pokřtila ve čtvrtek dopoledne v Divadle Petra Bezruče v Ostravě soprannistka Eva Dřízgová-Jirušová. V jazzové funky hudbě Vlastimila Šmídy z kapely The Gizd zpívají herci Divadelní společnosti Petra Bezruče.

"Na kazetu by se nevlezly všechny písně muzikálu, pokusili jsme se proto vybrat ty nejlepší. Všechny nahrané věci jdou chronologicky s dějem hry, až na jednu úpravu," uvedl skladatel Vlastimil Šmída, který zachovává stejná aranžmá písní. "Nahráli jsme to tak, aby lidé, kteří herce uvidí na představení, si mohli odnést s sebou písně ve stejné podobě," dodává.

Velký prostor má na nahrávce

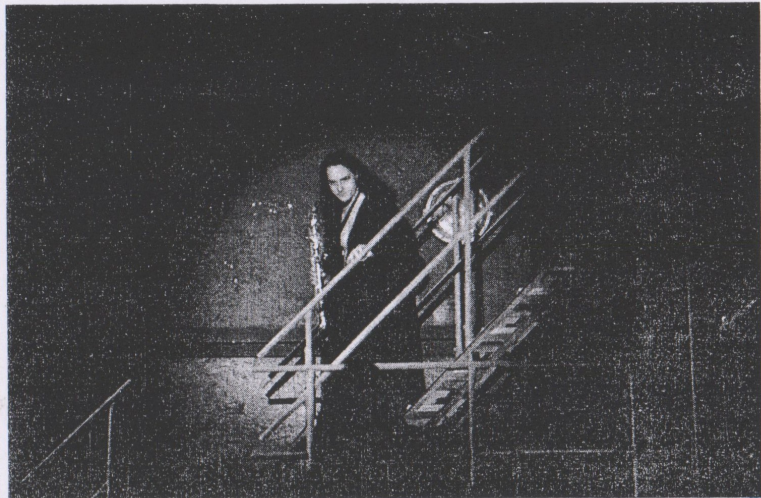
představitel titulní role herec Richard Krajčo, který zpívá dokonce v devíti písních. "I kapela Kryštof, kde vystupují, se snaží přiblížit jazzování a funky. Nikdy jsem však nezpíval cizí a navíc tak složitě písničky, v tom je to pro mne jiné. V kapele Kryštof se nepovažují příliš za zpěváka, ale spíš za frontmana," uvedl.

Na nahrávce se oproti muzikálovému představení titulní píseň New York vyskytuje pouze jednou. "Připadalo mi zbytečné dávat ji několikrát. Píseň se vlastně vyvíjí v rámci děje, mění se v ní text, prostředí a postavy," říká Šmída, který s kapelou The Gizd hodlá některé písně uvádět na koncertech. "Přemýšleli jsme, že bychom do budoucna vybrali písně, které by se pro koncertní podobu hodily. Pozvali bychom

k tomu také Richarda Krajčá," uvádí komponista. "Znamenalo by to ale přepracování aranžmá, které jsou v muzikálu a které by kapela The Gizd na koncertu v pěti lidech neuhrála. Je tam spousta dechů a smyčců a takové množství hudebníků bychom nedokázali obsadit pro běžné vystupování."

V písních sólově zpívají dále herci Markéta Viktorová, Lucie Žáčková, Kateřina Krejčí, Norbert Lichý, Alena Sasínová-Polarezyk a Roman Harok. Na nástroje společně s Vlastimilem Šmídou (hudební podklady, klávesy, trubka) hráli Michal Žáček (saxofon, flétna), Jakub Kupčik (perkuse), Rudolf Březina (saxofon), Nikos Grigoriadis (trubka) a Kamil Slezák (bicí).

JÍŘÍ MACHÁČEK

Na jevišti Divadla Petra Bezruče v Ostravě hraje saxofonem, flétnou i "tělem" Tracyho tygra Michal Žáček ze skupiny The Gizd. Ve čtvrtek byla pokřtěna nahrávka písní muzikálu. FOTO: MAFA - MARTIN POPELÁŘ

telvize

SEVERNÍ MORAVA A SLEZSKO - PŘEDPOVĚĚ POČASI

Jiří Seydler zkouší u Bezručů jazzový muzikál

anečníci nebudou
tančit,
le ztvární
rekvizity

JANA KNIŽÁTKOVÁ

Jazzový muzikál na motivy novely Williama Saroyana Tracyho tygr v drammatizaci překladatele Jiřího Joska bude první přerou nově sezony v ostravském vadle Petra Bezruče. Vedle her a tanečníků se na scéně objeví stravří jazzmani ze skupiny e Gizd - klávesista Vlastimil rída a saxofonista Michal Zák, kteří jsou i autory hudby. Rešérem inscenace je Jiří Seydler pardubického divadla, který Bezručů hostuje již potřetí. Po ulech Sluha dvou pánů a Jakub eho pán tentokrát režiruje mužál.

Muzikály momentálně frčí. Čím si myslíte, že je enormní jem o tento žánr způsoben?

Já si myslím, a je to samozřejmě en můj soukromý názor, že zá n o muzikály už svým způsobm opadá. Není jistě náhoda, že nikomu nepodařilo - dokonce i Petru Novotnému, který režíval českou verzi slavného titulu sus Christ Superstar - zopakot úspěch. Ani Evita se neprosala srovnatelným způsobem, ejně jako spousta dalších. Bud neprosadily do jisté míry, nebo bec, jako třeba Rusalka, která rachovala. A to byly velkorozčtové projekty, které měly větambice, než jaké může mít díléčko Petra Bezruče. Téma Tra-

cyho tygra by bylo možné provést jako velký muzikál, ale na druhé straně by to příběhu patrně uškodilo. A další věc je, předpokládám, že k tomu by směřovala další otázka, ta, že Tracyho tygr u Bezručů nebude klasickým muzikálem. To znamená, že sice bude mít všechny prvky jakoby klasického muzikálu, ale bude v mnohem větší míře pracovat se

rozhovor

zkratkou, s obrazivou situací. I tanečníci budou mít trochu odlišnou roli. Spolupracuji s choreografkou Lenkou Dřimalovou způsobem, který není úplně běžný. Tanečníci kromě malých rolí a tradičních tanečních výstupů ztvární i většinu scény. To znamená, že budou pohovkami, židlemi, stoly i rekvizitami. V jedné chvíli budou i obrněným transportérem. Vše vyplývá z muziky.

Autory hudby jsou, pokud vím, členové ostravské kapely...

Hudba se rovněž odlišuje od klasického muzikálu. Jejimi autory jsou členové ostravské kapely The Gizd. Je to velmi moderní a ostrý jazz. A myslím si, že to bude jeden z prvních jazzových muzikálů u nás. Já aspoň žádný jiný neznám.

Saroyanův Tracyho tygr patří ke kultovním knihám. Kdy vy jste se s knihou setkal poprvé?

Já jsem se s Tracyho tygrem setkal v době mezi patnácti a šestnácti lety, což je věk nejkrásnějšího poznávání, a zároveň má člověk spoustu času, takže si může přečíst Saroyana klidně úplně

celého. Což je i můj případ. Ted jsem si jen doplnil ty knihy, které v té době nevyšly. Ale s Tracyho tygrem jsem se setkal i pracovně, a to dokonce dvakrát. Dělal jsem ho v Roubalově drammatizaci v Chebu. Bylo to takové zvláštní představení právě pro věkovou kategorii patnácti - až pětadvacetiletých. Starší diváci z inscenace moc nadšení nebyli. A potom jsem Tracyho tygra točil s panem Brodským na dvoukazetu pro Audiostory. Takže jsem si s Tracyho tygrem užil spoustu pěkné práce a tady v ní pokračuji už pátý týden a doufám, že to dobře dopadne.

Líší se Joskova drammatizace nějak výrazně od Roubalovy?

Naprosto. Ale je to dané určitě tím, protože Roubalova vznikala pro amatérské divadlo a navíc ještě za dob komunismu, kdežto Jiří Josk vytvořil drammatizaci takřka speciálně pro muzikál. Obrovská obrazivost je už v původním textu, kterou zachovává jak Roubal, tak Josk. Akcent je pak v poslední Saroyanově větě, že Tracyho tygr je láska. Akorát zpracování obrazivosti je u obou autorů jiné.

Co vás čeká po premiéře v Ostravě?

To je bezvadná otázka, protože premiéra byla minulý týden přesunuta z 29. září na 1. října a já 2. října začínám zkoušet v pardubickém divadle Kouzelné střevíčky. Shodou okolností je to taky muzikál. Hudbu skládá Petr Ulrich. Moc se na to těším, protože to zase bude osobitá muzika a ne něco jako ... Ale první zkoušku asi zruším, protože bych to po premiéře těžko stihl.

Pardubický režisér Jiří Seydler hostuje u Bezručů už potřetí, tentokrát tu však poprvé inscenuje muzikál. Foto LADISLAV SCHÁFER

Hudební nosič byl pokřtěn ve čtvrtek

JANA KNIŽÁTKOVÁ

Ktitulu Tracyho tygr, který uvádí ostravské Divadlo Petra Bezruče, se váže hned několikrát číslovka první. Je první premiérou sezony, která se shodou okolností konala prvního října, a zároveň se honosí ještě jedním primátem - je prvním českým jazzovým muzikálem. Překlad a dramtizaci vytvořil na motivy stejnojmenné novely Williama Saroyana Jiří Josek. Autorem hudby je ostravský jazzový muzikant, skladatel a klávesista Vlastimil Šmída, člen skupiny The Gizd.

Od premiéry se uskutečnilo osm beznadějně vyprodaných repríz a i další avizovaná představení se těší zájmu diváků nejen ve městě zrodu. I tento fakt jistě přispěl k nápadu natočit písničky z muzikálu na kazetu. Původně měli tvůrci představu, že hudební nosič doprovodí již premiéru, ale náročnost zkoušek tomuto předsevzetí stála v cestě. Herci a muzikanti se proto mohli v nahrávacím studiu sejít až v průběhu října, aby 16. listopadu uvedli své „dítko“ slavnostně do života. Křtu kazety Tracyho tygr, na níž posluchači najdou výběr písní z představení, se v divadelním klubu Divadla Petra Bezruče ujala sólistka opery Národního divadla moravskoslezského v Ostravě Eva Dřížgová-Jirušová.

Při samotném aktu došlo sice k malému nedorozumění, protože v okamžiku, kdy již byla připravena pro podobné příležitosti tradiční tekutina - šampaňské, všimla si kmotra Eva Dřížgová-Jirušová, že v ruce drží pouze prázdný obal. Náprava proběhla bleskově a již nic nevedlo slabost. má zvláštní ne-

První kmotrou kazety s výběrem písní z muzikálu Tracyho tygr je Eva-Dřížgová-Jirušová. Při slavnostním aktu nemohli chybět ani autor hudby Vlastimil Šmída a princípal Przebinda (vpravo), představitel Nimma.

Foto LUCIE GURKOVÁ

bránilo samotnému křtu. Kmotra popřála dílu, aby se jeho atmosféra a energie přenesly i k posluchačům. „Byla jsem na premiéře a chtěla jsem vidět i další představení, ale je beznadějně vyprodáno, takže budu muset chvíli počkat. Představení se mi moc líbilo, skvělá hudba a výborné texty. Navíc se musím přiznat, že mám pro toto divadlo slabost. má zvláštní ne-

opakovatelnou atmosféru,“ dodala Eva Dřížgová-Jirušová.

Při slavnostní události nechyběl ani jeden z autorů Vlastimil Šmída. „Je to moje první větší divadelní zkušenost. Pokud vím, tak nápad zhudebnit Tracyho tygra pojal již před lety překladatel Jiří Josek. Já jsem se k projektu dostal vlastně až v době, když se titul rozhodl uvést šéf Divadlení společnosti Petra Bezruče

Michal Przebinda a začalo se uvažovat o jeho muzikálové podobě a přemýšlet, jak a s kým. Právě v té době Michal Przebinda slyšel na jednom koncertě naší skupiny The Gizd Michala Žáčka hrát na saxofon a v jeho hlavě se zrodila myšlenka, že Tygr bude představován hudebním nástrojem. A protože věděli i o mé autorské činnosti, oslovili mě abych napsal muziku “ říká

Šmída, který dodal, že úspěch si nečekal, ale velice si jej přál.

Kazeta se bude prodávat jednak v recepci Divadla Petra Bezruče, ale k dostání bude i v knihkupectvích Librexu. V jednom z nich v prostorách Carrefouru se uskuteční 7. prosince v 16 hodin druhý křest, po němž je na programu autogramiáda. Kmotrovství se tentokrát ujme zpěvačka Věra Špinarová.

Věra Špinarová křtila album Tracyho tygr

Ve čtvrtek 7. prosince večer byl v ostravském nákupním centru Carrefour slavnostně přivítán do života kompaktní disk s titulem Tracyho tygr. Jak už jeho název prozrazu-

je, najdeme na něm melodie ze stejnojmenného představení, které je v současné době možno zhlédnout v Divadle Petra Bezruče. Setkání se kromě herců, účinkujících

v tomto půvabném muzikálu, a tvůrce hudby Vlastíka Šmídy zúčastnila také Věra Špinarová, která se ujala role kmotry. (šň)

Foto: Lucie Gurková

Světovou premiéru
„Tracyho tygra“
zažila Ostrava

Úterý 3. října 2000

STRANA 9

KULTURA

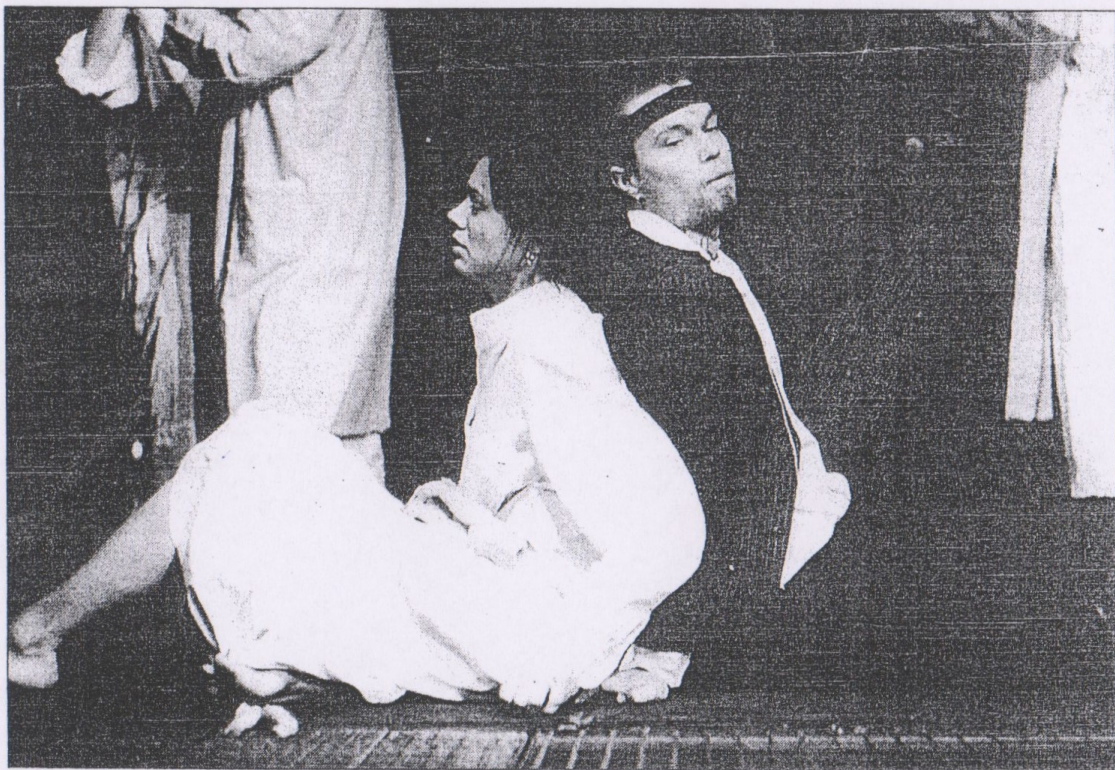
Světová premiéra v ostravském Divadle Petra Bezruče vyšla velmi dobře

„Tracyho tygr“ žije muzikálem

LADISLAV KNIŽÁTKO

OSTRAVA. Již v uplynulých sezónách se potvrdilo, že hostování překladatele Jiřího Joska u režiséra Jiřího Seydlera v ostravském Divadle Petra Bezruče vždy rozčeří hladinu zájmu o nastudované inscenace.

Nebude tomu jistě jinak ani tentokrát, kdy za podnětné umělecké spolupráce hudebníka Vlastimila Šmídy, choreografky Lenky Dřímaloové a scénografky Marty Roszkopfov připravili ve formě jazzového muzikálu inscenační novinku přímo ve světové premiéře.

Lucie Žáčková a Richard Krajčo v muzikálu Tracyho tygr

Foto: Lucir Gurková

RECENZE

Jiří Josek využil svého výhradního a oficiálně stvrzeného práva k divadelní adaptaci kulturní novely světově proslulého Američana arménského původu Williama Saroyana „Tracyho tygr“. Napsal texty písní i jevištně sdělné libreto, které zasvěceně postihuje kouzelný svět robustní autorovy fantazie. V daném případě jím obdařil mladíka Thomase Tracyho, sveřepě obhajujícího svůj pohled na svět a lásku uprostřed šíleného mumraje New Yorku. Svěbytná poetika Williama Saroyana je v inscenaci velmi šťastně prezentována v půso-

bivém prolnutí různorodých prostředků scénického vyjádření. Hudba, zpěv, pohyb i mluvené slovo navozují atmosféru silného diváckého zážitku. Premiérové obecnostvo to spontánně potvrdilo potleskem.

A jistě to nebyla odezva pouze na dojem z přesvědčivého výkonu současné „hvězdy“ souboru Richarda Krajča v titulní roli. Stylizovaně tlumočená epizoda z Tracyho života, v poetické alegorii vyzářující nezdolný optimismus v nelehkém zápase jedince o svůj nezaměnitelný podíl na

„místě na slunci“, by bez znamenitých výkonů i dalších účinkujících jistě nezazněla s tak strhující jevištní opravdovostí. Ať už to byl zejména psychiatr prof. Pingitzer v podání hostujícího Milana Šulce, Laura Luthyová Markéty Viktorové (alternuje tuto roli s Lucií Žáčkovou), vedoucí z obchodu s kávou Nimmo Norberta Lichého či Kateřina Krejčí, Alena Sasínová-Polarczyk, Michal Przebinda, Vítězslav Kryške, Josef Kaluža, Daniel Zaoral a další z interpretů, vytvářejících postavy z Tracyho okolí.

Pochvalnou zmínku samozřejmě zasluhují i muzikanti z ostravské hudební skupiny The Gizd Q a pohybově excellentní účinkující ze souboru Lenky Dřímaloové. V „pochvalných zmínkách“ by se dalo ve výčtu jmen dále pokračovat, což by z recenze udělalo malý telefonní seznam.

A po tak silném divadelním zážitku by to málem hrozilo. Jde totiž o úspěšný umělecký počín, o jehož mimořádnosti se budou moci diváci jistě přesvědčit i v dalších reprízách.

Tracyho tygr se představí v premiéře v neděli v Ostravě

JANA PITHARTOVÁ

OSTRAVA. Už tři roky je ve výhledovém dramaturgickém plánu ostravského Divadla Petra Bezruče zapsán název autorského muzikálového projektu Tracyho tygr. Libreto a nádherné písňové texty napsal na motivy stejnojmenné novely Williama Saroyana Jiří Josek a nabídl ho Michalu Przebindowi právě v roce, kdy se stal principálem nově vzniklé Divadelní společnosti Petra Bezruče. Byla to velká výzva, projekt byl však dlouho odkládán pro příliš velkou finanční náročnost.

V loňské sezóně našla do Divadla Petra Bezruče řada nových mladých diváků, jejichž zájem svědčí o potřebě umělecky náročné tvorby pro mladé. Představení Hamleta, kterého shodou okolností režíroval právě autor textu Tracyho tygra Jiří Josek, jsou permanentně vyprodaná na dlouho dopředu. Loni angažovaný herec Richard Krajčo exceluje jako jeden z nejmladších Hamletů v dějinách českého divadla. Tvář hereckého souboru DPB omládlá i dalšími novými talenty. Tato konstelace vedla letos na jaře k odstartování realizace Tracyho tygra, který bude mít premiéru 1. října.

Tracyho tygr se tedy přece jen dočká české premiéry u Bezručů. Nenašel byste pro něho větší a honosnější kolébku, třeba v nějakém divadle?

Jiří Josek: Musím se přiznat, že jsem příliš nepočítal s tím, že pro něj vůbec někdy najdu nějakou kolébku (či hrob). Když jsem se po dvou nasmělých pokusech v Praze setkal s laskavým zájmem do vytracena, víc jsem to tam nezkoušel. Jestli jim to připadalo moc dlouhé, nebo blbé, nevím. Jsem moc rád a poctěn, že můj autorský debut bude mít premiéru v Ostravě.

S Richardem Krajčem jste loni nastudoval titulní roli v Hamletovi. Jste rád, že ho režisér Jiří Seydler obsadil i do role Tracyho?

Myslím si, že bych jinde nenašel lepšího herce pro tuhle roli, i proto jsem moc rád, že se bude Tracyho tygr realizovat právě u Bezručů. Richard je stejně dobrý herec jako zpěvák, má charisma a hlavně – má tygra.

Jiří Josek, autor muzikálu, se spisovatelem Williamem Saroyanem

Foto: archiv

Hudbu k muzikálu napsal ostravský klávesista a skladatel Vlastimil Šmída z populární jazzové kapely The Gizd. Váš text byl však původně spjat s jinou hudbou,

dokonce vznikal souběžně s ní. Nemrzí vás, že jste svolil k napsání nové hudby?

Říká se, že hudba je u muzikálu to nejdůležitější. Když jsem texty psal, lepil jsem slova na

jakési pseudozvuky ve své hlavě. Snažil jsem se je zprostředkovat kamarádovi, který je fyzik a zároveň báječný muzikant. Udělal z nich písně, které mám docela rád. Pokud moje texty někoho přiměly k tomu, aby k nim napsal jazzovou muziku, je to potěšitelné.

William Saroyan je kultovním autorem již několika generací. Co je tím neodolatelným kouzlem jeho knížek, které nás nutí číst je znovu a znovu po celý život?

Řekl bych, že právě neodolatelné kouzlo jeho knížek. Snažit se je vysvětlit je trochu jako připravit kouzelníka o jeho tajemství a zbavit magii kouzla. Měl jsem to štěstí setkat se se Saroyanem osobně při jeho návštěvě Prahy. Připravovalo se právě první české vydání Tracyho tygra, jehož se on už bohužel nedožil. Byli jsme v bytě amerického kulturního ataše ještě s panem Jiřím Šalounem, který knihu ilustroval. William Saroyan si prohlížel obrázky, když mu padl do ruky jeden, na němž je obrázek Tracyho, jemuž z těla vyskakuje tygr. Ten starý pán se smutnými vousy a veselýma očima se dychtivě jako kluk vrhl na obrázek a křičel: „Takhle přesně jsem to myslel, a oni to nechtěli pochopit!“ Možná právě v tom spočívá kouzlo jeho knížek – schopnost dívat se dychtivě jako kluk na věci kolem sebe bez ohledu na posměch a kárávé pohledy jiných.

Richard Krajčo

Foto: L. Gurková

Kultura

Dočkali se jazzového Tracyho tygra

Jiří P. Kříž

Z překladatele Jiřího Joska se stal pokusitel Thálie a ona, zdá se, si ho zamilovala. Po Hamletovi, při všech po čertech ostrých diskusích sympatického Joskova režijního debutu, to ukazuje i jeho libreto a texty písní k novému jazzovému muzikálu Vlastimila Šmídy na motivy Tracyho tygra Williama Saroyana.

V ostravském Divadle Petra Bezruče se režie svěžího dílka ujal Jiří Seydler. Na jevišti se tedy po Kladnu (1999) znovu objevuje scénickými zkratkami vždy poněkud omezený příběh o nekonformním Thomasi Tracym, zdolávajícím nástrahy a úskali života v konzumní společnosti s vysněným tygrem, který vlastně tygrem není, protože je panterem...

Právě pro onu neskutečně živou figuru nehrůzostrašného, nýbrž přítulného tvora pomáhajícího Tracymu nalézt poztrácenou identitu a najít stejné snovou Lauru, vrací se Saroyanovo téma od roku 1951, kdy spatřilo světlo světa, v českém prostředí pak od roku 1980 s každou novou generací; jako aktuální výzva k následování vlastního rozumu a citu.

Šmídův jazzový háv obrazu předrockové Ameriky svědčí, song Alelujá z pohřbu na konci první části inscenace má dokonce ambice stát se hitem. Pro zpěv bohužel nijak pronikavě vybavený herecký soubor odvádí nakonec standardní výkon. Nad jeho intonační jistotou ovšem plují černé mraky. Týká se to i herecky dobře vybaveného představiatele Tracyho, talentovaného Richarda Krajčů, který na sebe upozornil

již jako Hamlet, tím více pak Laury (Markéta Viktorová) a dalších aktérů.

Základní půdorys příběhu i poetika Saroyanovy novely nedoznala ale větší újmy. Na slušné úrovni celku se herecky podílejí také Kateřina Krejčí (Lauřina matka), Norbert Lichý (Valora), Alena Sasinová-Polarczyk (dr. Scatterová), Milan Šulc

(prof. Pingitzer). Ostravský tygr nedosáhl k nebesům, je ale dobrým, u nás vzácným zástupcem komorního muzikálu bez horentních rozpočtů lákajících kořistné, tzv. umělecké agentury k dolování sponzorských příspěvků, vzápětí ale k potápění vlastních produkcí. Příklady Pomády nebo Pinokia jsou varovné, to už je ale jiný problém.

Foto PRÁVO – Jiří P. Kříž

Richard Krajčo hraje v Ostravě po Hamletovi Thomase Tracyho.